

Invita?ia la vals

Mihail Drume?

[Download now](#)

[Read Online](#)

Invita?ia la vals

Mihail Drume?

Invita?ia la vals Mihail Drume?

Invita?ia la vals este un roman de dragoste scris de c?tre Mihail Drume?. Printre scrierile autorului se numara si Elevul Dima dintr-a ?aptea ?i Scrisoare de dragoste.

Romanul prezint? via?a personajului principal masculin, felul in care se dezvolt? acesta, cum gânde?te ?i nu în ultimul rând...cum iube?te. Obi?nuit s? î?i seduc? amantele, s? le aib? ?i apoi s? le p?r?seasc?, numai de dragul sentimentului de m?re?ie, trufie, pe care îl simte atunci când ele îi cer?esc împ?carea, el î?i prime?te pedeapsa prin dragostea vie?ii sale, Mihaela.

Invita?ia la vals Details

Date : Published 1989 by Scrisul Românesc (first published 1936)

ISBN :

Author : Mihail Drume?

Format : Paperback 240 pages

Genre : European Literature, Romanian Literature, Classics, Romance

 [Download Invita?ia la vals ...pdf](#)

 [Read Online Invita?ia la vals ...pdf](#)

Download and Read Free Online Invita?ia la vals Mihail Drume?

From Reader Review Invita?ia la vals for online ebook

Cristina Boncea says

INTRODUCERE

O carte al c?rei final îl cunoa?tem de la primele rânduri. Întrebarea care r?mâne este, îns?: cum s-a ajuns în acel punct?

Povestea de dragoste dintre Micaela ?i Tudor este una dramatic?, îns? nu nemaiauzit?. Ce a f?cut-o a?a de interesant? pentru mine sunt chiar cuget?rile protagonistului ?i felul în care ajunge s?-?i analizeze propriile ac?iuni la final, realizând c? el este responsabil pentru tot.

Prima mea impresie despre acest roman, pe care mi-am p?strat-o de la început pân? la sfâr?it, e faptul c? pare a fi o versiune mult mai bine scris? dup? "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de r?zboi", publicat? cu doar ?ase ani înaintea acesteia.

AC?IUNE

Micaela ?i Tudor fac cuno?tin?? unul cu altul în timpul unui vals, de unde ?i titlul romanului. Tudor este genul cuceritor, plin de orgoliu, care a avut multe femei pân? acel punct îns? le-a p?r?sit pe toate chiar când iubirea era mai mare. Pe Micaela o reîntâlne?te îns? când aceasta se mut? cu chirie lâng? el ?i astfel începe jocul seduc?iei, cu scopul de a o aduce în acela?i punct ca ?i pe celelalte femei cucerite. Intriga este marcat? de faptul c? Micaela sufer? ?i ea de acela?i orgoliu ?i nu îi cade în plas? pe cât de repede s-ar fi a?teptat. Acest joc dintre ei continu? într-un fel pân? la sfâr?itul romanului, chiar dac? între timp au loc tot felul de schimb?ri: a func?iei, a re?edin?ei ?i chiar a numelui. De?i este lesne de în?eles c? între cei doi ajunge s? se înfiripe o mare iubire, suspansul este creat de felul în care se va sfâr?i acest joc de orgolii. Cine biruie?te pe cine ?i mai ales, cum? Oare cum ar fi fost dac?...

PERSONAJE

Din moment ce perspectiva romanului este subiectiv?, sunt foarte multe lucruri de spus despre Tudor Petrican. El singur se tot autocaracterizeaz? ca fiind plin de amor propriu ?i refuzând s? se dea b?tut pân? ce nu ob?ine ceea ce vrea, c?lcând chiar pe cadavre dac? trebuie; un om care-?i sap? singur groapa, dup? cum vom afla. Am g?sit în carte o fraz? care l-ar putea descrie destul de bine:

"Îi doream s? fie fericit?, i-o spuseseam pe toate c?ile, dar cine i-ar fi îng?duit s? fie fericit? cu altul? Pentru nimic în lume!"

A?adar, în Tudor se duce ve?nic această lupt?: dorin?a lui de r?zbunare fa?? de sine însu?i, care a c?zut în mrejele Micaelei, ?i dragostea sa sincer? pentru ea, care îns? se manifest? cumva f?r? controlul s?u propriu. Gândurile ?i faptele sale sunt de cele mai multe ori chiar în contradictoriu, fiind foarte evident felul cum el încearc? s? fac? fa?? situa?iei în care se afl? prin mecanisme indirecte ?i nes?n?toase. Tudor este introvertit, tem?tor, a?i?ând îns? o cu totul alt? imagine în fa?a societ??ii din dorin?a de a-?i ap?ra sensibilitatea. Fiind foarte inteligent, evolu?ia sa în carier? este uimitoare pe parcursul romanului, dar tot el î?i blameaz? la final această inteligen?? c?ci i-ar fi ghidat pa?ii într-o direc?ie gre?it?.

Micaela, pe de alt? parte, este o fiin?? la fel de plin? de via?? dar ?i rezervat? deopotriv?, având în comun cu Doru, cum îl nume?te ea, acela?i tip de mândrie care nu-i permite s? dest?inuie prea mult din adev?ratele ei sentimente. În aceea?i m?sur?, faptele ei sunt limitate de teama de respingere, îns? iubirea ei se manifest? mult mai slab decât cea a consortului - cel pu?in la început. Din dest?inuirea ei final? reiese îns? adev?rul gol-golu?, pe care nu ar fi avut curaj s? i-l m?rturiseasc? în fa?? lui Tudor, unde recunoa?te c? ?i-a înfrânat

de multe ori pornirile interioare, când ar fi vrut de fapt ca totul s? fie în regul? ?i pa?nic între ei.

Ce une?te aceste dou? personaje este felul lor aproape identic de a fi; cel mai mult mi-a pl?cut întrebarea pe care ?i-a pus-o Tudor la final, ?i anume: ar fi putut el oare, dac? f?cea alte alegeri dar r?mânea el însu?i, s? duc? vreodat? o via?? de tipul "f?r? pl?ceri, ca s-o putem suporta"? Tind s? cred c? Micaela ar fi avut exact acela?i r?spuns, lucru care a f?cut ca situa?ia s? evolueze în felul în care a f?cut-o.

CONCLUZIE

Ultimul capitol a schimbat categoric lucrurile pentru mine, c?ci altfel, povestea de dragoste dintre cei doi mi s-ar fi p?rut mult prea familiar? ?i des întâlnit?, încât nu mai avea ce s? m? surprind? la ea. Pentru mine, nu au existat prea multe elemente surprinz?toare; poate singurul ar fi distinc?ia f?cut? de Tudor între incon?tient ?i ac?iunile sale, perspectiva mi s-a p?rut foarte potrivit? pentru a explica propriile nedumeriri. M-a distrat ?i faptul c? de?i urm?ream fiecare scen? cu scepticism, fiindc? m-am reg?sit foarte mult în ra?ionamentele protagonistului, tot continuam s? citesc cu sete - fapt care parc? dovede?te însu?i principiul c?r?ii: diferen?a dintre ce ne spunem ?i ceea ce facem de fapt. Poate dac? nu a? fi citit sau tr?it vreodat? lucrurile despre care a scris Mihail Drume? în acest roman, a? fi fost mult mai impresionat? de poveste în sine. Tudor este foarte bine conturat, nimic nu este sc?pat din vedere, îns? ac?iunile lui fiind repetitive ca scop, ajungi s? te plictise?ti de firea sa.

"Invita?ia la vals" este pur ?i simplu o carte despre orgoliul în dragoste, despre for?a r?zbun?rii ?i despre moartea sufletului.

Nu a? numi-o frumoas? nici în ruptul captului, c?ci în cel mai bun caz, tragediile întâmplate din accident pot fi roman?ate astfel, pe când absolut tot ce se întâmpl? în acest roman este f?cut cu premeditare, nimic nu e l?sat la voia întâmpl?rii. Doi tineri vor s? î?i fac? zile amare pentru c? niciunul dintre ei nu crede c? cel?lalt îl iube?te suficient. St?rile lor suflete?ti nu reu?esc s? se sincronizeze pentru prea mult timp ?i de aici provine drama. Categoric este interesant de urm?rit acest proces, mai ales c? m-am sim?it cu musca pe c?ciul? pe tot parcursul s?u ?i cred c? mi-a prins bine s? realizez c? proverbele "cine sap? groap? altuia cade singur în ea", "ochi pentru ochi ?i lumea va deveni oarb?" ?i "r?zbunarea-i arma prostului" chiar se aplic? mereu la fel. Nu-i chip de lupt? când doi oameni care sunt practic unul ?i acela?i, o personalitate dedublat?, încearc? s?-?i demonstreze for?a unul altuia. Se prea poate ca finalul s? fi fost diferit, îns? ?inând cont de condi?iile vremii ?i a?a mai departe, sunt convins? c? au avut loc multe alte pove?ti de dragoste asem?n?toare în trecut.

Vie?ile a doi oameni se intersectează ?i apoi nu se mai dezleag? niciodat?, pentru c? unul dintre ei nu vrea s? renun?e - într-un mod destul de bolnav. Cam a?a ar putea fi rezumat romanul.

Pe scurt, mie mi-a pl?cut destul de mult. Îl recomand celor care caut? cu sete pove?ti de dragoste pline de pasiune, cu finaluri nefericite.

Ines Prodan says

„Marile dureri nu dor la început. Sunt *mari* pentru c? deschid o ran? care nu se mai vindec?.”

Ana says

Va trebui sa imi calc pe mandrie si sa declar ca DA, aceasta carte MI-A PLACUT. Poarta vina faptul ca e un roman de dragoste si faptul ca sunt fata. Da, da. Nu am putut ramane impasibila la avansurile lui Tudor Petricanu.. si nu am putut sa nu ma enervez la mandria Micaelei. A trebuit sa zambesc la amintirea pasarelei si sa ma cutremur la marturisirea protagonistei. Fiecare din ei a sacrificat mai mult decat aveau. Si apoi au

trebuie sa plateasca cu ei insisi.

Roman de consum, nu voi nega, dar este o carte superba! Poate ca peste ani o voi considera altfel; acuma, insa..

Cristina says

Recomand!

Câteva fragmente care m-au cucerit:

„Pe o femeie o cucere?ti u?or, dar o p?strezi greu.”

„Era surîz?toare, fraged? ?i radia atîta via?? ?i bucurie, încît un bolnav s-ar fi îns?n?to?it sînd numai în preajma ei. „

„Va s? zic? îi biruisem îndîrjirea, mi-o apropiasem din nou cu ajutorul lacrimilor tocmai cînd era cît pe-aci s-o pierd definitiv. Ceea ce nu f?cuser? f?g?duielile, st?ruin?ele, constrîngerile ?i amenin??rile, reu?iser? s? fac? lacrimile. Inima unei femei nu se tope?te chiar dac? ai arunca-o la cuptoarele soarelui, o lacrim? îns? o înmoaie.”

„? ... î?i dai seama c? mi-ai f?cut o declara?ie de dragoste?
? Nu chiar o declara?ie, pentru c?, în fond, nu te iubesc. ?i-o spun foarte sincer.
? M? refer la dragostea care are s? vin? mai tîrziu, dac? nu cumva se afl? pe drum.
? M-a? bucura s? nu vin? niciodat?. E boal? cu complica?ii de care m? lipsesc. Prefer s? tr?im sub steagul prieteniei...”

„Iubirea e nes??ioas?, de un egoism s?lbatic, vrea s?-i sacrifice tot f?r? a-i cere nimic în schimb, mul?umindu-te doar cu ceea ce-?i ofer?. Eu am rîvnit totul de la tine pentru c? î?i d?dusem totul. Oricum, ceva mai bun decît mine nu puteam s?-?i dau.,,

„Pe cînd noi, femeile, cînd iubim, ne d?m integral mistuindu-ne în a?a fel încît nu ne r?mîne decît umbra celor ce am fost. Iat? de ce pr?bu?irea noastr? în lipsa coloanei vertebrale e a?a de catastrofal?.”

Andreea says

Dezam?gitoare de la început pîn? la sfâr?it. Fir narativ predictibil, personaje artificial construite cu care nu ajungi s? empatizezi, evenimente prea facile cînd e vorba de rezolvarea sau explicarea unei situa?ii. Dincolo de toate, "motiva?iile" personajului masculin vizeaz? absurdul. O tem? tragic? surprins? într-un condei nesigur.

Manuela Panescu says

O lectura interesanta, duioasa pe alocuri, dar presarata cu multe momente fortate (cum ar fi gasirea unei bancnote de 100 de lei si apoi castigarea unei mici averi la ruleta, pariind pe acelasi numar).

Personajul principal, Tudor Petricanu, nu a reusit sa-mi castige simpatia. Pe toata durata confesiunii sale nu stie sa-si accepte sentimentele si este prea ingaduator cu firea lui exasperant de dificila. Am apreciat descrierile framantarilor lui interioare, incercarile de a intelege ce se intampla cu el si in jurul sau, gaseste insa prea tarziu explicatiile.

Mihaela ("dragostea mea") este jumatarea lui. La fel de mandra si dificila, cei doi isi fac viata un iad si totul se termina previzibil. Un personaj intens si inteligent dar care isi pierde pe parcurs sclipirea.

O poveste de dragoste aproape banala dar salvata de autenticitatea introspectiilor unui barbat auto-condamnat.

Cu ce am ramas? Cu dorinta de a fi locuit in acel Bucuresti carismatic si colorat.

Crys says

"E parca un facut sa nu ne dam seama de valoarea unei fiinte sau a unui lucru decat dupa ce-l pierdem"

"Numai dragostea si creatia fac viatavrednica de a fi traita si, totodata, de a fi parasita cu regret."

"una dintre cele mai rafinate si crude razbunari pe care le poate nascoci o minte omeneasca"

---

sam says

1. Nu judeca o carte dup? primele pagini/capitole (cough Oni cough). 2. Mi-a pl?cut. Prezint? un univers complex, cu personaje bine create. Este a doua carte citit? de la Mihail Drume?. Este asem?n?toare din anumite puncte de vedere, dar în acela?i timp ?i foarte diferit?.

Mari Toma says

„Era de preferat iadul cu o femeie de?teapt?, decît paradisul cu una proast?...”

Rubi says

Excelenta.

Scrisa atat de bine incat te bantuie 2-3 zile dupa ce ai terminat-o.

Tema de gandire pentru momentele in care te certi cu partenerul/partenera si iti vine sa te ambitionezi, sa mergi mai departe doar din orgoliu.

Nu dau 2 bani pe restul cartilor scrise de Drumes, mai ales pe faimosul elev Dima. Dar cartea asta m-a lasat cu gura cascata. Iti intinde nervii la maxim.

Totodata mi-a reamintit de cealalta carte a lui, "Scrisoare de dragoste". Ramasese sa o cumpar acum mai bine de 2 ani. O iau acum :)

Alisu' says

"E de neinchipuit cum nu-si da seama femeia ca dragostea nu-i decit drumul care duce la cucerire, dupa cum filosofia nu-i decit drumul pina la aflarea adevarului. De aici incolo, se sfirseste lupta si urmeaza supunerea. S-a dus farmecul necunoscutului, necunoscutul devine pe zi ce trece tot mai cunoscut si dragostea sucomba roasa de repetitie, obisnuinta, saturatie".

Madleen says

A fost frumoas? povestea, mi-a adus lacrimi. Modul de a povesti al lui Drume? emo?ioneaz? ?i chiar dac? unele întâmpl?ri ?i situa?ii au fost ... tipice, întâlnite în literatur?, felul de a nara ?i de a expune sentimentele îl face unic.

Unele citate pe care a trebuit s? le notez:

"Nu sorbi prea însetat din fericire, c?ci fericirea e insa?iabil? ca apa s?rat? a naufragiatului:cu cât bei, cu atât î?i cre?te setea."

"Numai dragostea ?i crea?ia fac via?a vrednic? de a fi tr?it? ?i, totodat?, de a fi p?r?sit? f?r? regret."

"Aveam nevoie de...o odihn? pe care nu ?i-o d? altcineva decât moartea. C?ci de atâtea ori via?a e mult mai grea decât moartea."

Dacoroman says

I read this book more then 20 years ago. I was in high-school and it was the kind of book that makes you fly in Heaven and sink into misery in the same time. I don't know if I would feel the same today. For sure, today I would look at it under a different light. I give it 5 stars for what I felt back then, when I was a high-school student and my world had a different shape then today...

Nata says

Pentru mine e cel mai bun roman de dragoste, socio-psihologic, citit de pân? acuma. Îl citisem prima dat? în ?coal?, s? fi fost prin clasa a 9 - a. Recitindu-l zilele astea, fiind atent? la cu totul alte detalii, m-a impresionat foarte mult.

Pân? unde poate duce mândria, orgoliul dus la extreme, înfruntarea dintre ele, lipsa de comunicare, ?i prejudec?ile unui om.

Romanul impresioneaz? ?i instruie?te. Îndeamn? la medita?ie ?i cunoa?tere de sine. Nicidecum la lupta pentru suprema?ie ?i domina?ie, ci asociere uman?. C? altfel, s-a v?zut destul de lesne, problemele ap?rute dintre cei doi orgolio?i duc la primejdii p?gubitoare.

Tudor și Mihaela pe de o parte și în afara mândriei și orgoliului lor dezmiardându-se Dor și Aimee, sunt doi tineri care se iubesc, dar care nu știu sau nu pot să-și arate iubirea, să o pună în valoare.

Tineri cu mari posibilități sufletești și intelectuale, dar al căror orgoliu și prejudecăți îi zdrobesc. Se duc la perzanie. Jertfesc tocmai ceea ce este mai de preț: dragostea.

Pe parcursul romanului a?ă și-mi venea să-l bocnesc pe Tudor, de foarte multe ori. Nu-și putea ierta nicio slăbiciune, de niciun fel. Doamne ferește cât amor propriu în omul ăsta.

Aflat în fa?ă dispari?iei Mihaelei, s-a trezit nu atât vinovat direct de sfârșitul ei, cât un sinuciga? f?r? voie pentru că și-a suprimat o parte din fiin?ă sa, a rămas în fa?ă unui vid sufletesc iremediabil. Spiritualice?te, Tudor, este un om terminat.

O poveste despre imposibilitatea de a păstra iubirea și de a-i sacrifica orgoliul.

O carte pentru toate timpurile și vârstele.

Vio says

Pentru mine cele două stele nu înseamnă că ”it was ok”, cum zice Gudrid?, da o steluu? am dat doar unei cărți antisemite, deci asta nu e chiar așa. :) Adică e doar nu deosebit de spectaculos de bun?, nu cred? are nimic cu evreii.

Probabil că dacă a?ă fi citit cartea asta prin adolescență, ar fi avut un alt impact asupra mea.

Acum mi s-a părut o mare frecție la piciorul de lemn, nu am rezonat deloc cu vocea întâi a lui Tudor, v?d că Laura a citit cartea și m?ă teptam din partea ei m?car la o minirecenzie de genul ”mori, m?h, Tudore, de la pagina 20 încolo!”, cer scuze Laurei dacă nu așa a simțit ea vizavi de cartea asta. Cu Mihaela nici nu am făcut vreun efort să rezonoz. Dar da, mi-ar plăcea să citesc o recenzie la cartea asta dintr-o perspectivă feministă, haha. Ce ar mai fi putut adăuga autorul, pentru a face cămașul și mai telenovelistic? Foarte simplu: ei de fapt erau frați! Oaaaa!

Acum, să nu neg unele chestii faine din carte, habar nu aveam când a fost scris?, mi-a plăcut să regăsesc unele expresii care nu mai sînt cîntec actuale în limba română (și pardon că nu dau citate, da' totuși prea e frumos și lectura lui Jeni Acterian, ca să bag mîna în foc că o expresie nu s-a strecurat dintr-o carte în altă în memoria mea mhhh neatent?) ca a chema o mașină, a chema la telefon, a stopa o mașină (care azi ar fi un taxi) etc. Cartea se citește foarte ușor, da' nu știu dacă e un fel de ciclit sau cine știe ce roman de sentimente s-o fi vrut ea la vremea ei, io mi-am dat seama de la o bucată că nu o să mă lezineze așa cum poate mi-a?ă fi dorit (ce poate, eu îmi doresc ca o carte să îmi placă, asta înainte de-a o citi, pe parcurs mai vedem ce se mai întâmplă?), m?car putem aprecia că autorul nu s-a lungit pe mult mai multe sute de pagini, cum cu siguranță ar fi putut să o facă. Acum mi-e foarte greu să spun dacă a?ă fi putut aprecia mai mult ”totul”, dacă acest ”totul” s-ar fi desfășurat sub mhhh bagheta altui mhhh dirigor, să zicem acum Eliade, na, poftim, că doar n-o să-l chem pe Dostoevski. Cu aceste dileme uriașe mă retrag să rev?d niște episoade din Seinfeld, căci na.

PS Această pseudo recenzie nu a fost scrisă sub influența alcoolului, în caz că cineva ar fi fost înclinat să tragă așa o concluzie. Să nu ziceți că nu v-am zis. No, bun.
